

Sygn. akt VI W 355/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 listopada 2016 roku

Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach Wydział VI Karny Zamiejscowy w P.

w składzie:

Przewodniczący SSR Katarzyna Grabałowska

Protokolant Monika Kot

w obecności oskarżyciela publicznego M. O.

po rozpoznaniu dnia 24 listopada 2016 roku

sprawy przeciwko T. G.

córcie T., G.

urodz. (...) w B.

obwinionej o to, że od kwietnia 2015r. do marca 2016r. w P. oraz w K. w miejscach publicznych, żebrała w sposób oszukańczy zbierając pieniądze od przypadkowo napotkanych osób

tj. o wykroczenie z art. 58 §2 kw

o r z e k a

1. Obwinioną T. G. uznaje za winną popełnienia czynu opisanego wyżej, a wyczerpującego znamiona wykroczenia z art. 58 §2 kw i za to na mocy art. 58 §2 kw w zw. z art. 36 §1 kw orzeka wobec niej karę nagany;
2. na mocy art. 29 ustawy Prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. P. kwotę 309,96 zł (trzysta dziewięć złotych, 96/100), w tym kwotę 57,96 zł (pięćdziesiąt siedem złotych, 96/100) podatku VAT 23% tytułem nieopłaconej pomocy prawnej za obronę obwinionej z urzędu;
3. na mocy art. 119 kpw w zw. z art. 624 § 1 kpk zwalnia obwinioną od ponoszenia wydatków postępowania, którymi w całości obciąża Skarb Państwa oraz na mocy art. 119 kpw w zw. z art. 617 kpk i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity Dz.U. z 1983r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) zwalnia obwinioną od opłaty.

Sygn. akt VI W 355/16

UZASADNIENIE WYROKU

z dnia 24 listopada 2016 roku

T. G. w okresie kwietnia 2015 roku do marca 2016 roku w P. oraz w K. w miejscach publicznych zbierała pieniądze od przypadkowo napotkanych osób. Wprowadzała ich w błąd okazując pismo z fundacji (...). Tymczasem nie była ona upoważniona do przeprowadzenia zbiórki publicznej w rozumieniu ustawy z dnia 14 marca 2014 roku o zasadach prowadzenia zbiórek publicznych. Na podstawie Porozumienia podpisanego z Fundacją (...) pozyskiwała środki pieniężne na cele statutowe fundacji 1% podatku i darowizn. Nie była upoważniona do innych działań na rzecz fundacji.

T. G. w okresie zarzutu korzystała z publicznej opieki zdrowotnej refundowanej przez Narodowy Fundusz Zdrowia.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: wyjaśnień obwinionej (k. 262, 289-290), pisma Fundacji (...) (k.299 akt), kserokopii ulotki Fundacji (k. 8 akt), kserokopii faktury (k. 12 akt), pisma ZUS (K. 14,15-23 akt)

Obwiniona T. G. lat 55, nie pracuje, utrzymuje się z zasiłku (dowód: k. 261 akt).

Wobec wątpliwości co do poczytalności obwinionej dopuszczono dowód z opinii biegłego psychiatry. Ze sporządzonej opinii sądowo psychiatrycznej wynika, że u obwinionej nie stwierdzono czynnych zaburzeń psychicznych i brak podstaw do przyjęcia by stan taki trwał tempore criminis. Rozpoznano cechy dystymii i zaburzeń osobowości. W chwili popełnienia zarzucanego jej czynu miała zachowaną zdolność rozpoznania jego znaczenia i kierowania swoim postępowaniem w rozumieniu art. 31 §1 i 2 kk. Jest zdolna do udziału w czynnościach procesowych. Poczytalność w czasie postępowania i w chwili czynu nie budzi wątpliwości (k. 284 akt).

Obwiniona słuchana w toku czynności wyjaśniających nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu i wyjaśniła, że zbierała pieniądze przez Fundację (...) bo powiedzieli jej, że może zbierać darowiznę i 1%.

Słuchana na rozprawie wyjaśniła, że zbierała środki na leczenie przez fundację. Zbierała pieniądze na ulicy. Starła się o puszkę by mogła legalnie prowadzić zbiórkę lecz ich nie dostała. Dodała, że zbiera cały czas pieniądze przez fundację. Zbiera na ulicy. Nie dostała upoważnienia od fundacji na publiczną zbiórkę pieniędzy. Ma prawo do tego by zbierać ponieważ ma konto w fundacji, dwa konta jedno na 1 % a drugi na darowizny. Wpłaty na jej konto można dokonywać za pomocą konta. Osobom napotkanym pokazuje karteczkę i oni sobie robią zdjęcia, jak długo jestem w fundacji tam nie nie wpływało, jedynie z 1 % wpłynęły pieniądze. Jedynie znajomi na ulicy wręczali jej gotówkę, ale to są małe kwoty. Nie pamiętała jaką kwotę pieniędzy uzbierała.

Sąd zważył co następuje:

Wyjaśnienia obwinionej uznane zostały za wiarygodne w zakresie pokrywającym się z ustaleniami faktycznymi. Dotyczy to w zasadzie potwierdzenia tego, że w okresie objętym zarzutem zbierała pieniądze od przypadkowo napotkanych osób. Fakt ten przyznała składając wyjaśnienia na rozprawie. Twierdziła natomiast, że miała upoważnienie do takiego działania z fundacji (...). Co innego wynika natomiast z informacji uzyskanej od w/w Fundacji. Mianowicie zgodnie z porozumieniem podpisanym pomiędzy stronami pozyskiwała środki pieniężne na cele statutowe fundacji 1% podatku i darowizn. Nie była natomiast upoważniona do innych działań na rzecz fundacji w tym do zbiórek publicznych. Zatem w tym zakresie wyjaśnienia obwinionej nie zasługują na danie im wiary albowiem pozostają w opozycji do bezspornie ustalonego stanu faktycznego.

Duża część wyjaśnień obwinionej pozostawała poza zainteresowaniem Sądu rozpoznającego przedmiotową albowiem dotyczyła jej stanu zdrowia. W przypadku wykroczenia zarzucanego obwinionej nie ma znaczenia, czy sprawca ma środki utrzymania czy nie, czy jest zdolny do podjęcia pracy, czy też nie jest zdolny do podjęcia pracy.

Sąd uznał za wiarygodne dokumenty dołączone do akt sprawy albowiem zostały one rzetelnie sporządzone przez uprawnione organy w ramach ich kompetencji i nie były kwestionowane przez żadną ze stron.

Jednoznaczne, korespondujące ze sobą i w pełni wiarygodne dowody sprawiły, iż Sąd ustalił, że obwiniona T. G. dopuściła się wykroczenia z art. 58 §2 kw.

Odpowiedzialności za to wykroczenie podlega ten kto żebrze w miejscu publicznym w sposób natarczywy lub oszukańczy. Obwiniona w okresie od kwietnia 2015 roku do marca 2016 roku w P. oraz w K. w miejscach publicznych zbierała pieniądze od przypadkowo napotkanych osób. Jej działania miały charakter powtarzalny, a obwiniona traktowała je jako źródło utrzymania. Obwiniona zbierała pieniądze w miejscach publicznych, a więc ogólnodostępnych dla nieokreślonej liczby osób. Działała ona w sposób oszukańczy albowiem wprowadzała w błąd osoby od których chciała wyprosić ofiarę. Okazywała ulotkę Fundacji (...) pomimo tego, że nie była uprawniona do

przeprowadzenia publicznej zbiórki pieniędzy. Twierdziła, że nie ma środków finansowych, a tymczasem w dniu 1 czerwca 2015 roku obwiniona zakupiła za kwotę 4.725,00 zł urządzenie (...). Jej zachowanie wyczerpało znamiona zarzucanego jej wykroczenia.

Uznając obwinioną za winną popełnienia wykroczenia z art. 58 §2 kw Sąd skorzystał z dobrodziejstwa art. 36 §1 kw i wymierzył jej karę nagany. Za wykroczenie to ustawodawca przewidział jedynie dwie kary – karę aresztu i ograniczenia wolności. Jednak biorąc pod uwagę właściwości i warunki osobiste sprawcy zdaniem Sądu zastosowanie kary nagany jest wystarczające do wdrożenia obwinionej do poszanowania prawa i zasad współżycia społecznego.

Na mocy art. 29 ustawy Prawo o adwokaturze zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. P. kwotę 309,96 zł tytułem nieopłaconej pomocy prawnej za obronę obwinionej z urzędu. Nadto Sąd zwolnił obwinioną od ponoszenia wydatków postępowania, którymi w całości obciążył Skarb Państwa oraz zwolnił obwinioną od opłaty.